boīs scꝫ eterna gaūdia. sic malꝭ
ꝑparata sunt eterna supplicia Ec
clesiasti. xxvi. Qui trāsgredit̄ ad
pctā a iusticia deus parabit eum
ad rumpheā Rumphea est vltia
sentencia quando dicet dn̄s Ite
maledicti in ignē eternum q̄ pa
tus est dyabolo ⁊ angelꝭ eius. ꝓ
uerb. xix. Parata sunt derisoribꝰ
iudicia ⁊ malei pcuciētes stulto
rum corpa. Malei pcuciētes sūt
dura tormētoꝝ infernaliū diuer
sa genera quibꝰ maleabūtur stultoꝝ
corpa ⁊ anime. id est pctōrum. q̄
peccatores stulti dicūtur. qꝛ pro
breui delectacōe vendiderūt et̄na
gaudia ⁊ subierūt eterna suppli
cia Ecc̄. xi. Stultorū infinitus ē
numerus Ysa. xxx. Prepata est
ab heri cophat rege ꝑpata ⁊ di
latata ⁊ ꝓfunda nutrimentūꝫ eiꝰ
ignis ⁊ ligna multa. flatus eī do
mini sicut torrens sulfuris succē
dens eam. Cophet est vallis ꝓfū
da ⁊ ponitur hic ꝑ inferno q̄ pa
tus est peccatoribꝰ ab heri. i. ab
illa die que tm̄ habuit heri scꝫ fe
ria secunda que tm̄ habuit heri.
scꝫ dn̄icam diē ⁊ non nudiuster
cius. tūc angelus cecidit ⁊ infer
nus factus fuit Rogemꝰ dominū
nostrū ih̄m christum.

De eodem sermo. ij.

PRepa te in occursū dei
tui Amos. iiij. In vbis
ꝓpositis hortat̄ nos ꝓph̄a vt pre
pemꝰ nos ad aduentū dm̄ dn̄i nr̄i
ih̄u xp̄i scꝫ in carnē. in mentē. i aī
mā ⁊ in iudiciū Ad hūc q̄drupli
cē aduentū debemꝰ nos q̄drupl̄r
ꝑpare. Ad ꝑmū aduentū. s. i car
nē debeꝰ nos ꝑpare ꝑ grāꝝ actōꝫ
Ad sc̄dꝫ aduētū scꝫ ī mētē debeꝰ
nos ꝑpare ꝑ cordis purificacōeꝫ
Ad tciū scꝫ ī mortē ꝑ bonoꝝ opeꝝ
ꝯgregacōeꝫ Ad q̄rtū scꝫ ad iudi
ciū ꝑ pn̄ie satisfactōeꝫ. Primꝰ ergo
aduentꝰ fuit qn̄ filiꝰ dei de celo de
scēdit ⁊ humanā naturā de maria
virgie assumpsit vt nos saluaēt
⁊ a ptāte dyaboli liberarꝫ. de isto
aduentu dixerat ꝓph̄a ysa. Dn̄s
ipē veiet ⁊ saluabit nos. ysa. xxxv.
Et q̄re nō misit āgelū vel aliquē
sāctū viꝝ ꝫ ipē venire voluit Cer
te qꝛ genus hūanuꝫ ꝓpt̄ pctm̄ ꝑ
moꝝ pentū in talē captiuitatē et
dyaboli ptātem deueneāt qꝛ nullꝰ
angeloꝝ i celo nec aliq̄s scōꝝ in
mundo sufficiēs fuit ad liberādū
genꝰ hūanū. idō necc̄āriū fuit vt ipē
veniret deꝰ. si genꝰ hūanū redimi
debēt Cōsiliū ergo inierunt pr̄ ⁊
filiꝰ ⁊ spūssc̄ūs q̄s eoꝝ in mūdū
descenderet ⁊ genus humanuꝫ li
beraret. sicut dicit Ysa. vi. Et di
xit pat̄ ad filium ⁊ spm̄ sanctum.
Quē mittā ⁊ quis ibit ex nobis.
Et ait filius. ecce ego suꝫ presto
mitte me. ⁊ sic filius dei venit in
mundū ⁊ genus humanū libera
uit ⁊ ꝑmꝰ hūanā naturā assūpsit

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-534/0016
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG